

hvis der foretages legitimation i henhold til § 12, hvis kunden benytter tilbagekøbsmuligheden.

- 5) Elektroniske penge, som defineret i § 308, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed
- a) hvor der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 150 euro eller,
 - b) hvor der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til 2500 euro indenfor et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 1000 euro indenfor et kalenderår.

Stk. 2. Uanset transaktionens størrelse eller produktets karakter skal der kræves legitimation, når der er mistanke om, at transaktionen har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, der er omfattet af underretningspligten i § 7.

Stk. 3. På baggrund af beslutninger fra Kommissionen kan Finanstilsynet fastsætte regler om, at andre produkter eller transaktioner kan undtages.

§ 21. Legitimationskravene i § 12 gælder ikke, når kunden er

- 1) en af de i § 1, stk. 1, nr. 1-11 og nr. 18, nævnte virksomheder eller en tilsvarende virksomhed med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område omfattet af 3. hvidvaskdirektiv, eller en tilsvarende virksomhed etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til de krav, der følger af 3. hvidvaskdirektiv, og der føres kontrol med overholdelsen af disse krav,
- 2) en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked eller
- 3) en indenlandsk offentlig myndighed.

Stk. 2. Legitimationskravene i § 12 gælder ikke, når den reelle ejer har midler på en notars eller advokats klientkonto, såfremt notaren eller advokaten selv er undergivet regler svarende til denne lov. Det er en betingelse, at oplysninger om den reelle ejers identitet m.v. gøres tilgængelige for det kontoførende institut, når instituttet spørger herom.

Stk. 3. Der skal i alle tilfælde indhentes tilstrækkelig information til at fastslå, at kunden er

omfattet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte undtagelser.

Stk. 4. På baggrund af beslutninger fra Kommissionen kan Finanstilsynet fastsætte regler om, at andre virksomheder og personer kan undtages.

§ 22. Hvis det besluttes af Kommissionen, kan Finanstilsynet bestemme, at personer og virksomheder omfattet af loven ikke kan anvende undtagelsen i § 21 over for kredit- og finansieringsinstitutter eller børsnoterede virksomheder eller andre enheder fra et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Opbevaring af identitetsoplysninger m.v.

§ 23. De af loven omfattede virksomheder og personer skal opbevare identitetsoplysninger i mindst 5 år efter, at kundeforholdet er ophørt. Kopi af legitimationsdokumenter, der er indhentet i medfør af §§ 12, 14, 18 og 19 kan opbevares.

Stk. 2. Dokumenter og registreringer vedrørende transaktioner skal opbevares, så de kan fremfindes samlet i mindst 5 år efter transaktionernes gennemførelse. Dette gælder også de i medfør af § 6, stk. 2, noterede oplysninger.

Stk. 3. Ophører virksomheden, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysninger m.v. fortsat opbevares i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Opløses en virksomhed ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest fungerende ledelse skal opbevare identitetsoplysningerne m.v.

Filialer og dattervirksomheder i tredjelande

§ 24. De af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-7 og 10-12, omfattede virksomheder skal sikre, at deres filialer og dattervirksomheder, der er etableret i landet uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, har foranstaltninger med hensyn til kundelegitimation og opbevaring af identitetsoplysninger m.v., der svarer til kravene i 3. hvidvaskdirektiv, i det omfang landets lovgivning tillader dette.

Stk. 2. Hvis lovgivningen i det i stk. 1 nævnte land ikke tillader anvendelsen af tilsvarende foranstaltninger som nævnt i stk. 1, skal virksomheden underrette den myndighed, som påser overholdelsen af denne lov i forhold til virksom-